

Hoe Thibeert, Yaquelinens broeder, met Galien scaecte, ende hoe Thibeert met dat scaebert Galien op sijn boot sloech.

[8]

Galien was onderhouden int hof dis conincs van Constantinobelen, die hem veel scoone ghiften dachlijcx ghaf. Ende eer twee mainden na dat hi in des conincx hof quam, bestont hi de steecspele ende thornoyen te volghene, so vele ridderlijcke feyten dryvende dat hi binnen min dan een jaer de vernaimste wort van alle coninck Huyghens hof, als van steken, van springhen, van scaecken, van singhen, van dansen ende van alle spelen, dis hi hem onderwinden wilde. In allen steden verwerf hi altijt den prijs. Alle die ridders, [b2rb] dye eelmans des rijcx van Constantynoblen, die borghers, die ghemeente ende ghemeenlijcken, elck ghaf hem lof, hem noemende die aldervromste ridder des rijcx, segghende: “Waert sake dat hi langhe leefde, dat inder werrelt sijns ghelijcke niet sijn en soude.”

Maer die coninck hadde op dien tijt twee sonen, Galiens ooms, die Galien so seere beniden dat si anders niet en sochten dan hem ter doot te bringhen om den groten lof dye hem elckerlijc ghaf. So ghevielt in eenen avont na den maeltijt dat een van des conincx soenen, Thibeert gheheeten, sinen neve Galien riep, hem vraghende oft hi scaken wilde, ende Galien anwoerde dat hi bereet was. So ghevielt dat Galien beter meester was dan sijn oom ende matte hem int scaken, tot hem segghende: “Oom, ghy sijt mat!”

Thibeert, dient spijtte dat Galien ghewonnen hadde, wordt ontsteken mit nidigher ghestoortheyt, ende met eenen fellen moede sloech hy dat scaebert Galien op sijn hoot so dat het bloet overvloedelijcken uutten hoofde spranck tot op tpavement, tot hem segghende: “Bastaert, hoerekint! Spotti met mi?”

Ende Galien, merckende dat hi ghewont was, sprack tot sinen oom, segghende: “Ghi hebt groot ongelijck dat ghi mi slaet. Ick mercke nu wel dat ghi mi niet en bemint. Ick en kinde u niet, maer nu kinne ic u. Ick ghelove u dat icx eens ghedincken sal, spaert God mijn leven!”